

[3 OKT. 1967

Folketingets forhandlinger. (303)

4833

30/5 67: 3. beh. af f. t. l. om skattefri afskrivninger m. m.

4834

[Niels Westerby.]

Vi gør det af den ganske enkle grund, at vi betragter dem som en hindring for en dynamisk udvikling i erhvervslivet med hensyn til rationalisering og effektivisering og gennemførelse af automatisering; også med hensyn til opnåelse af kvantumsrabatter for handelsvirksomheder er de en stor hindring. Vi går imod dem, og vi føjer til, at vi tror, der kan opstå en situation, hvor ophævelsen af disse afskrivningsmuligheder kan blive en alvorlig trussel mod beskæftigelsen her i landet.

Jeg forstår, at det har været småt med egentlige realitetsforhandlinger i udvalget mellem de udvalgsberettigede partier, og jeg kan da også meddele, at vi heller ikke har mærket nogen interesse fra regeringens side med hensyn til den vigtige del af dette kompleks: at skære visse af de adgange til afskrivninger, der kan føre til misbrug, væk. Det er naturligvis en ting, vi altid vil være parat til at se på og være med til, at gennemføre sådanne ændringer i afskrivningsreglerne, som kan skære misbrug væk. Men i hele grundloven er disse afskrivningsregler så vigtig en ting for fremskridtet her i landet, at jeg anser det for en meget farlig ting at foretage de begrænsninger, som regeringen og SF i den foreliggende sag er inde på, delvis med radikalt samtykke.

Finansministeren (Grünbaum): Da jeg ved andenbehandlingen temmelig grundigt gennemgik de særlige regler om nedskrivning på varelagre og køb på bundede kontrakt, skal jeg ikke komme ind på dette igen i dag, men jeg vil gerne sige som hovedbetragtning, at det er jo ikke rigtigt, at regeringen gennem de forslag, der her behandles, vil være med til noget, som på væsentlige punkter vil angribe erhvervslivet.

Vi har ikke lagt skjul på, at vi som led i vor skatterreform ønsker at skabe ligestilling i skattemæssig henseende. Det er vort hovedsynspunkt, at der skal være lighed for loven

også på det skattemæssige område, og derfor har vi ikke ment, at vi kunne se bort fra, at der som led i denne skatterreform også indgik spørgsmålet om visse ændringer af afskrivningsreglerne, men vi har fundet områder, som vi mener ikke rører ved det væsentlige i det afskrivningssystem, som er gennemført af regeringen, af socialdemokratiet, i 1957. Vi opretholder jo i det store og hele dette system med saldoafskrivningen, med 30 pct.s afskrivninger; vi rører ikke ved meget i disse regler og ønsker heller ikke at gøre det.

Vi mener, det er gode og fornuftige regler, vi har her, men som jeg gjorde gældende ved anden behandling, mener vi ikke det samme om lagernedskrivningerne, og vi mener, at vi med de ændringsforslag, vi har stillet i udvalget, er gået et meget langt skridt i retning af at imødekomme erhvervslivet på dette område. Der kan være problemer vedrørende likviditeten i virksomhederne, hvis man meget hurtigt ville afvikle disse lagernedskrivninger, og derfor er vi altså gået ind for, at man afvikler dem med kun 2 pct. om året, og for, at selve lagernedskrivningen stopper ved de 10 pct. For nedskrivningen på køb på bindende kontrakt mener vi godt man kan tage en hurtigere afvikling; det er vel særlig det område, der har givet anledning til kritik.

Men jeg vil altså meget stærkt fremhæve, at selve saldoafskrivningssystemet for maskiner, for inventar og for lignende driftsmidler overhovedet ikke berøres af lovforslaget. Forslaget angår kun førsteårsafskrivningerne, og i de følgende år kan der jo som led i saldoafskrivningssystemet stadig afskrives indtil 30 pct. af saldo værdien, sådan at det, man mister ved førsteårsafskrivningen, tager man meget hurtigt ind igen. Der har da heller ikke fra erhvervslivets side været nogen egentlig principkritik af dette punkt. Der sker jo heller ingen ændringer i reglerne om, at skatteyderen straks kan fradrage hele et driftsmiddels anskaffelsessum i indkomsten, når driftsmidlets levealder ikke overstiger 3 år eller det har kostet